

[Arbejds- og Socialministeren.]

højelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb i de anerkendte Arbejdsløshedskasser og om Børnetillæg til arbejdsløshedsforsikrede.

I Arbejdsløshedslovens § 15 er Arbejdsløshedsunderstøttelsernes Maksimumsbeløb fastsat til 4 Kr. for Forsørgere, 3 Kr. for Ikke-Forsørgere og 3 Kr. 50 Øre for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid. Af disse Maksimumsbeløb reguleres en Trediedel den 1. April hvert Aar efter Udgifstallet for Januar, efter omtrent samme Regler som Tjenestemændenes Regulerings-tillæg. Som Følge af denne Bestemmelse blev Arbejdsløshedsunderstøttelsernes Maksimumsbeløb den 1. April i Fjor fastsat til 5 Kr. for Forsørgere og 3 Kr. 80 Øre og 4 Kr. 40 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid.

For at give de arbejdsløshedsforsikrede nogen Dækning for den Prisstigning, der skete i Tiden efter 1. April 1940, foretog man ved Lov af 17. December i Fjor med Virkning fra 1. Oktober en Regulering efter et delvis nyt Princip. Man tillod nemlig Arbejdsløshedskasserne at sætte deres Maksimumsunderstøttelse lidt op, nemlig med 35 Øre for Forsørgere og med 25 og 30 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid, og denne Forhøjelse, der gav Dækning for gennemsnitlig 25 pCt. af den indtrufne Prisstigning, blev kombineret med Børnetillæg, der androg 30 Øre for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar, dog højst 1 Kr. 20 Øre pr. Dag.

Efter det Pristal, der ligger til Grund for Arbejdsløshedsunderstøttelsernes Regulering, skulde Maksimumssatserne for Dagpenge fra 1. April blive 6 Kr. 70 Øre for Forsørgere og 5 Kr. og 5 Kr. 90 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid, og samtidig vilde Børnetillægget bortfalde.

Nu siger det sig selv, at Spørgsmaalet om Regulering af Arbejdsløshedskassernes Maksimumssatser maa ses i nær Forbindelse med den almindelige Regulering af Lønningerne til Arbejdere og Tjenestemænd. Efter den Regulering, der har fundet Sted paa disse Omraader, har Regeringen ikke ment at kunne opretholde den gældende Bestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3. Regeringen har ment i Stedet at burde fore-

slaa en Ordning, der fortsætter Linien i Loven af 17. December. Det vil sige, at man giver Arbejdsløshedskasserne Adgang til at foretage en begrænset Forhøjelse af Dagpengene, nemlig med 40 Øre for Forsørgere og 30 og 35 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid, og samtidig bevares Børnetillægget. Herefter vil Dagpengenes Maksimumsbeløb i det kommende Aar blive 5 Kr. 75 Øre for Forsørgere og 4 Kr. 35 Øre og 5 Kr. 5 Øre for Ikke-Forsørgere med henholdsvis under og over 8 Aars Medlemstid. Denne Regulering vil give de arbejdsløse en Dækning paa 58 pCt. for den indtrufne Prisstigning, og de faar saaledes en lidt bedre Dækning end de beskæftigede Arbejdere.

Naar Maksimumsbeløbene reguleres efter Pristallet, skal Kasserne selv bære de deraf følgende Merudgifter. Det har de ogsaa gjort, navnlig gennem en meget betydelig Forhøjelse af deres Kontingenter, og desuden har Fagforbundene ydet dem en betydelig Hjælp. Man kan, som jeg tidligere har anført i dette høje Ting, regne med, at Forbundene i det nu forløbne Regnskabsaar har stillet over 20 Mill. Kr. til Raadighed for Arbejdsløshedskasserne og til arbejdsløse Medlemmer, ligesom de har afholdt en betydelig Del af Udgifterne ved Loven af 17. December 1940.

Ved denne Lov ydede man imidlertid ligesom i tidligere Tilfælde en direkte Hjælp fra Staten til de vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser. For at disse skulde blive i Stand til at foretage den Forhøjelse, som Loven tillod, gav man dem et Statstilskud paa 70 pCt. af den Merudgift, Forhøjelsen vilde medføre. Et tilsvarende direkte Tilskud til de vanskeligt stillede Kasser foreslaas ogsaa i dette Lovforslag. Desuden stilles i Lighed med Ordningen efter 17. December-Loven 1 Mill. Kr. til Raadighed for Kasser, der i øvrigt vil have vanskeligt ved at gennemføre Ordningen. Saafremt de vanskeligt stillede Kasser udnytter den Adgang, de faar efter Lovforslaget til at forhøje Dagpengesatserne og yde Børnetillæg, er Statens samlede Udgift beregnet til 15,9 Mill. Kr. Jeg gør her opmærksom paa, at man ved Beregningen er gaaet ud fra samme Ledighed i 1941—42 som i 1940—41. Vi har imidlertid Grund til at haabe, at denne Forudsætning ikke slaar til. Det maa